

A Pécsi Járásbíróság
3.P.22.095/2014/46. szám

A Pécsi Járásbíróság a dr. Kovács Imre ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 9. II/64.szám alatti székhelyű) által képviselt felperesnek,- a dr. Hubay Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen **kártérítés és járulékai megfizetése** iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.454.164 (ötmillió-négyszázötvennégyezer-százhatvannégy) forintot, és abból 4.400.000 (négymillió-négyszázezer) forint után 2013. szeptember 21. napjától, 48.586 (negyvennyolcezer-ötszáznyolcvanhat) forint után 2013. október 30. napjától, 281.600 (kettőszáznyolcvanegyezer-hatszáz) forint 2014. július 1. napjától, 293.160 (kettőszázkilencvenháromezer-százhatvan) forint után 2015. július 1. napjától, 201.200 (kettőszázszázezerkettőszáz) forint után 2016. május 1. napjától, 25.150 (huszonötezer-százötven) forint után 2016. szeptember 10. napjától a kifizetés napjáig járó a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű éves késedelmi kamatát, valamint 278.120 (kettőszázhetvennyolcezer-százhusz) forint perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 2016. október 1. napjától kezdődően, minden hónap 10. napjáig előre esedékesen fizessen meg a felperes részére havonta 43.738 (negyvenháromezer-hétszázharmincnyolc) forint kártérítési járadékot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékes adóhatóság felhívására, az ott írt időben és módon fizessen meg a Magyar Állam javára 32.849 (harminckettőezer-nyolcszáznegyvenkilenc) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékes adóhatóság felhívására, az ott írt időben és módon fizessen meg a Magyar Állam javára 295.640 (kettőszázkilencvenötezer-hatszáznegyven) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy a Pécsi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására, az ott írt időben és módon fizessen meg 24.604,- (huszonnégyezer-hatszáznegy) forint feljegyzett perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy a Pécsi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására, az ott írt időben és módon fizessen meg 221.436,- (kettőszázhuszonegyezer-négyszázharminchat) forint feljegyzett perköltséget.

Az ítélet járadékfizetésre vonatkozó rendelkezései, fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajthatóak.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Pécsi Járásbíróságnál írásban, négy egyező példányban benyújtható, vagy jegyzőkönyvbe mondható fellebbezésnek van helye a Pécsi Törvényszékhez.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b-d) pontjaiban felsorolt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

Indokolás

2013. szeptember 20. napján a felperes Pécsett, a ...út és a ...utca kereszteződésében idegen hibás közúti balesetet szenvedett akként, hogy a felperes segédmotor kerékpárjával a Mohácsi úton közlekedett, amikor az általa vezetettforgalmi rendszámú gépjárművel nem adta meg számára az elsőbbséget, és a felperes a motorjával nekiütközött. A balesetet okozó KJ a baleset idején az alperesnél rendelkezett érvényes és hatályos kötelező gépjármű felelősségbiztosítással. KJ felelősségét a balesettel kapcsolatban közúti baleset okozásának vétsége miatt a Pécsi Járásbíróság a ...Bk..../2013/2. számú végzésével jogerősen megállapította.

A felperes a baleset következtében a bal kéz IV-es ujj feszítő ín sérülését, a bal térd zúzódását, a bal térd oldal szalagjának rándulását, részleges szakadását, a bal térd belső félhold alakú porcának szakadását, a bokaszalagok rándulását, a bal lábmozgató izmok idegi eredetű bénulását szenvedte el. A felperes sérülései közül a bal kéz sérülése maradványtünet nélkül gyógyult, azonban a lábsérülése következtében a bal térdmozgások beszűkültek és fájdalmassá váltak, a bal boka mozgása beszűkült. A felperes bal bokája aktív mozgásra nem képes és passzív mozgástartomány is a felére csökkent. A bal lábujj mozgások szintén beszűkültek, azok csak minimális aktív mozgásra képesek. A felperes ezen állapota kialakultnak tekinthető, abban érdemi változás nem várható.

A balesettel közvetlen okozati összefüggésben a felperesnél kevert szorongásos és depressziós zavar alakult ki, amely kezelése terápiás beavatkozást igényel. A betegség tünete a depresszív, inszufficiens, reménytelen és segélytelen élményhelyzet és az állandó szorongás. Ezen állapot a felperesnél érzelmi labilitást, az érdeklődés beszűkülését, a pszichés terhelhetőség csökkenését, a társas kapcsolatok működésének elnehezülését és az önértékelés jelentős mértékű meggyengülését eredményezi.

A felperes sérülései és pszichés állapota összességében 32%-os szervezeti egészségkárosodást eredményeztek. Továbbá a felperesnél a balesettel összefüggésben 40%-os mértékű munkaképesség csökkenés alakult ki.

A felperes a balesetet megelőzően családi házában élt, mely családi ház 1704 m²-es telken helyezkedik el. A családi házhoz nagyobb füves terület tartozik, valamint egy akácos erdő. A felperes a családi házzal kapcsolatos ház körüli munkákat teljes körűen elvégezte, így a fűnyírást, a tüzelő összevágást, télen a hó eltakarítását, valamint a gyermeke lovának a gondozását és a házhoz kapcsolódó külső felújítási munkálatokat is maga csinálta. Ezen túlmenően a házhoz tartozott egy veteményes kert és gyümölcsös, melynek gondozását szintén a felperes végezte. A háztartási munkákat, a balesetet megelőzően, jórészt a felperes házastársa végezte el. A felperes a nagyobb háztartási munkákban, úgy mint nagytakarítás, ablaktisztítás, valamint nagybevásárlásban segített be házastársának.

A felperes a balesetet követően két hónapig háztartási és ház körüli munka végzésére nem volt képes, valamint egy hónap időtartamban, csak könnyebb háztartási munkát végezhetett. Balesetéből kifolyólag a felperes guggolást igénylő, illetve mászással, egyensúlyozással járó, alsó végtagot terhelő háztartási munka elvégzésére nem képes. Ugyanezen okból kifolyólag egyenletlen talajon való járással, valamint a fenti igénybevétellel járó ház körüli munka elvégzésére sem képes.

A balesetet megelőzően a felperes aktív életet élt, családjával gyakran jártak kirándulni, kerékpározni, túrázni, illetve lányával lovagolni. A balesetben elszenvedett sérülésekből kifolyólag ezen tevékenységek végzésére a felperes nem, vagy csak nagyon korlátozott mértékben képes.

A balesetet követően a felperes két-három hónapig gépjármű, vagy tömegközlekedési eszköz önálló használatára nem volt képes. Ezt követően tömegközlekedési eszközzel közlekedni csak akként tud, ha az állapotának megfelelő alacsony padlós jármű, azonban így is fokozott balesetveszélynek van kitéve, mozgásbeszűkülése miatt. Gépjármű vezetésére ugyan képes, azonban a kuplung kezelése számára bokasérüléséből kifolyólag nehézséget okoz. Így olyan gépjármű vezetése megoldható számára, amely automata váltóval rendelkezik, vagy amelynek ülése magasított és bokamozgás nélkül kezelhető a kuplung.

A felperes gépjármű vezetői szakképesítéssel rendelkezik, a balesetet megelőző csigolya sérüléséből kifolyólag nehéz fizikai munka végzésére, így emeléssel járó fizikai munka végzésére nem volt alkalmas. A balesetet követően a felperes ülő munkakörben, neheztettséggel nélkül foglalkoztatható, azonban állással, vagy járással egybekötött munkakörben többleterő igénybevételére szorul. Gépjármű vezetői munkakör betöltése számára a gépjármű típusától függően a fentiek alapján neheztettséggel jár.

A balesetet megelőzően a felperes a ...Kft. alkalmazásában állt és havonta átlagosan 112.810 forint nettó jövedelme volt, azonban a baleset után munkáját, nem a balesettel összefüggésben, elvesztette. A balesetet követően a felperes gépjármű vezetői munkakörben azKft.-nél helyezkedett el, melyből átlagosan havi 105.333 forint nettó jövedelemmel rendelkezik. Ahhoz, hogy munkakörét be tudja tölteni a felperes részéről 15%-os mértékű többleterő kifejtésre van szükség.

A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest nem vagyoni kártérítés címén 4.400.000,- forint és járulékai megfizetésére. Vagyoni kártérítés körében 2013. szeptember 20. napjától 2013. december 31. napjáig terjedő időszakra 48.586,- forint; 2014. január 1. napjától 2014. december 31. napjáig tartó időszakra 281.600,- forint, 2015. január 1. napjától 2015. december 31. napjáig tartó időszakra 293.160,- forint, 2016. január 1. napjától 2016. augusztus 31. napjáig tartó időszakra 201.200,- forint, és 2016. szeptember 1. napjától kezdődően havi 25.150,- forint kártérítési járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest háztartási, ház körüli és mezőgazdasági kiegészítő igénybevétele után. Kérte továbbá, hogy a bíróság 2015. augusztus 1. napjától 2016. január 31. napjáig terjedő időszakra 60.000,- forint, és 2016. február 1. napjától havi 10.000,- forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezze az alperest közlekedési többletköltség címén. Munkájának ellátásával kapcsolatban jövedelemvesztésére tekintettel 2015. november 1. napjától havonta 18.588,- forint kártérítési járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a kereset jogalapját az alperes nem vitatta, de azt összecszerűségében valamennyi jogcímen előterjesztett igény kapcsán vitatta.

A kereset túlnyomórészt **alapos**.

A bíróság a fenti tényállást a peres felek nyilatkozatai, a felek által csatolt okirati bizonyítékok, JK, OP tanúk vallomása, NM, dr. szakértő 3, LÉ igazságügyi szakértők szakvéleményei alapján a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésébe szerinti mérlegeléssel állapította meg.

Az alperesnek, általa sem vitatottan, a felperest a per tárgyává tett közlekedési balesetből ért károkért való helytállási kötelezettsége a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításáról szóló 2009. évi LXII. törvény, valamint a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 345. § (1) bekezdésére tekintettel a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján fennáll.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig ez nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A (3) bekezdés szerint kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a károsultnak vagy vele szemben tartásra jogosult hozzátartozójának tartását, illetőleg tartásának kiegészítését hivatott szolgálni. Ugyanezen jogszabály hely (4) bekezdése szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A Ptk. 356. § (1) bekezdése szerint akinek munkaképessége baleset folytán csökkent, csak akkor követelhet járadékot, ha a baleset utáni keresete (jövedelme) a baleset előtti keresetét - neki fel nem róható okból - nem éri el. A (2) bekezdés szerint balesetből eredő munkaképtelenség vagy munkaképesség-csökkenés esetében járadékként az elmaradt keresetnek (jövedelemnek) a társadalombiztosítási ellátásokkal csökkentett összegét kell megtéríteni. A (3) bekezdés értelmében a járadék megállapításánál a balesetért felelős személy javára nem vehető figyelembe az a kereset (jövedelem), amelyet a balesetet szenvedett személy a balesetből eredő jelentős testi fogyatékossága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel ér el.

Az alperesi ellenkérelemre figyelemmel a kereset összecszerűségének bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felpereseket terhelte.

A háztartási és ház körüli kisegítő igénybevételének indokoltságával és terjedelmével kapcsolatos felperesi tényelőadást JK és OP tanú vallomása és dr. szakértő 3 igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alátámasztotta.

Az összecszerűség vonatkozásában a felperes keresetét háztartási és ház körüli kisegítő igénybevétele címén havonta 20.000 forint erejéig terjesztette elő, majd azt havi 30.000 forintra emelte fel (25-ös számú irat), és LÉ igazságügyi mezőgazdasági szakértő szakvéleménye alapján a szakvélemény megállapításaival megegyezően módosította. Az alperes a felperesi tényelőadással és a mezőgazdasági szakértő véleményével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy életszerűtlen, hogy a felperes a balesetet megelőzően két munkahely mellett is ilyen mennyiségű munkát végzett a ház körül és a háztartásban. A bíróság az alperes ezen hivatkozását nem találta alaposnak, és a fenti bizonyítékok alapján a felperes módosított kereseti kérelmének helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy háztartási, ház körüli és mezőgazdasági kisegítés címén havonta 25.150,- forint kártérítési járadékot fizessen az alperes részére, valamint kötelezte a lejárt járadékok megfizetésére az igazságügyi szakértői vélemény alapulvételével azok összecszerűsége vonatkozásában.

A többleterő kifejtésre alapított keresetpótló járadék vonatkozásában a felperes okirattal bizonyította, hogy a balesetet megelőzően havonta átlagosan nettó 112.810 forint jövedelemre tett szert, és a balesetet követően gépjármű vezetőként havonta átlagosan 105.333 forint jövedelemmel rendelkezik.

Az egységes bírói gyakorlat értelmében a rendkívüli munkateljesítmény a Ptk. 356. § (3) bekezdése alapján nem teremt önmagában jogalapot kártérítési járadék megállapítására, az a járadék összegének meghatározása során a balesetet követően elért jövedelem meghatározásának módjára tartalmaz rendelkezést. A járadék megállapításakor a Ptk. 356. § (1) és (3) bekezdését együttesen kell vizsgálni, az irányadó bírói gyakorlat (Pk. 45. és Pk. 46. számú állásfoglalások) figyelembe vételével.

Jelen esetben az alperes által sem vitatottan a felperes baleset utáni jövedelme nem éri el a baleset előtti jövedelmét. Kétségtelen, hogy a felperes a munkáját nem a balesettel összefüggésben vesztette el, azonban felróhatóság sem terheli e tekintetben figyelemmel arra, hogy szakképzettségének megfelelő, gépjárművezetői munkakörben elhelyezkedett annak ellenére is, hogy az sérüléséből kifolyólag nehézségekkel jár számára. Az igazságügyi orvosszakértői véleményből továbbá az is megállapítható, hogy sérüléséből kifolyólag a sok állással járó vagyoni munkakörét nem tudta volna ellátni. Így értelemszerűen nem állapítható meg, hogy a felperes baleset előtti keresete és jelenlegi keresete közötti különbség és a baleset között okozati összefüggés áll fenn, azonban a felperes a járadékigénye alapjául nem is baleset előtt megszerzett jövedelmét tette, hanem jelenlegi jövedelmének azon részét amit rendkívüli munkateljesítménnyel keres meg. Az irányadó bírói gyakorlat értelmében (Fővárosi Ítéltábla 1/2011. (III.28.) PK véleményének III. pontja) a baleset előtti és utáni jövedelem közötti különbözet vizsgálata során a Ptk. 356. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállása akkor is megállapítható, ha a kereset különbözet csak a rendkívüli munkateljesítménnyel elért jövedelem figyelmen kívül hagyásával mutatható ki. Mivel a felperes baleset előtti jövedelme ténylegesen magasabb volt a baleset utáninál, és a baleset után a felperes elhelyezkedett, sérüléseivel együtt, gépjárművezetői munkakörben, kétséget kizáróan megállapítható a fenti elv alapján, hogy legalább a rendkívüli munkateljesítménynek jelenlegi jövedelméhez viszonyított arányának megfelelő keresetvesztése áll fenn vonatkozásában, amely alapot ad a kártérítési járadék megítélésére.

A Ptk. 356. § (3) bekezdésében megkövetelt rendkívüli munkateljesítmény tényét a dr. szakértő 3 igazságügyi szakértő által adott szakvélemény alátámasztotta, és a tárgyaláson való meghallgatása során, a felperes által végzett munka során kifejtett többlet erő igénybevételt minimálisan 15 %os mértékben határozta meg a szakértő.

A fentiekre figyelemmel a bíróság a Pk.45. számú állásfoglalásra tekintettel, a felperes nettó munkabérének személyi jövedelemadóval növelt mértékét figyelembe véve a kereseti kérelemnek megfelelően állapította meg a felperes részére a jövedelempótló kártérítési járadékot.

A felperes az alperessel szemben **közlekedési többletköltség** címén kívánt járadék igényt érvényesíteni. Ezzel kapcsolatban a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest, hogy a bizonyítási kötelezettség a terhére esik. Kétségtelen, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény alátámasztotta a közlekedési többletköltség igénybevételének indokoltságát, azonban ezzel kapcsolatban a felperes a bíróság felhívására sem indítványozott további bizonyítást. Önmagában azon az alapon, hogy a közlekedés nehezített a felperes részére kártérítés nem ítéltető meg, a kártérítési járadék vagyoni kártérítés körében értékelendő, ténylegesen felmerült vagyoni hátrány hiányában közlekedési többletköltség kárként nem állapítható meg. Erre tekintettel a bíróság a felperesnek ezen a címen előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. A bíróság a felperes közlekedésben való nehezítettségét a nem vagyoni kártérítés körében vette figyelembe.

A felperes **nem vagyoni kártérítés** címén 4.400.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Ptk. 84. § e) pontjára figyelemmel a nem vagyoni kártérítés jogintézménye a személyhez fűződő jogok megsértéséért való felelősség alakzata, amely során a jogellenesség valamely személyhez fűződő jog megsértésében áll. Az alperes által sem vitatottan a perbeli balesetben a felperesnek testi épségéhez és egészségéhez fűződő alapvető joga sérült. Ebből kifolyólag ezzel összefüggésben felmerült nem vagyoni kártérítési igényét érvényesítheti. Nem vagyoni károk esetén a pénzbeli kártérítésnek a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleges kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodik, amely az elszenvedett sérelemért körülbelül egyenértékű másnemű előnyt nyújt. (34/1992. (VI.4.) AB határozat) Erre figyelemmel a nem vagyoni kártérítés olyan pénzben ki nem fejezhető hátrányok kompenzálására szolgál, amely alapján teljes elégtétel nem biztosítható, azonban az összes körülmény mérlegelésével a kárpótlás összegét úgy kell meghatározni, hogy az a korábbiakhoz képest a sérelmet szenvedett fél társadalmi életben való részvételét, illetve életét biztosíthassa.

A bíróság a nem vagyoni kártérítés összegszerűségének mérlegelése során a balesetkor 48 éves felperest ért hátrányként mérlegelte a 32%-os szervezeti egészségkárosodást, a 40%-os mértékű munkaképesség csökkenést, a felperesnél kialakult pszichés megbetegedést és az ezzel közvetlen okozati összefüggésben álló tüneteket, a szabadidős tevékenységének ellehetetlenülését, a közlekedésben való akadályoztatottságát. Mindezen körülmények mérlegelésével a bíróság úgy találta, hogy ezen hátrányok kompenzálására a felperes által kereseti kérelmében előterjesztett 4.400.000 forint mértékű nem vagyoni kártérítés megfelelő mértékű, így a bíróság a felperes keresetének a nem vagyoni kártérítés körében helyt adott.

Az alperes a dr. szakértő 3 igazságügyi szakértő által előterjesztett szakvéleménye megalapozottságát vitatta, továbbá hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint, előzmény sérülések is közrejátszottak a felperes balesetet követő állapotának kialakulásában. Az előzményszerűlésekkel kapcsolatban a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bíróság tájékoztatta a feleket, hogy annak bizonyítása az alperest terheli. Ezzel kapcsolatban az alperes bizonyítást nem ajánlott fel, így a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítatlanság jogkövetkezményét a terhére értékelte. Ezen túlmenően az alperes által felvetett kérdésekre a tárgyaláson való meghallgatása során az igazságügyi orvosszakértő megfelelően választ adott, így a bíróság megállapította, hogy a szakértő által előterjesztett szakvélemény a Pp. 182. § (3) bekezdésében írt hibáktól mentes, így azt ítélezés alapjául elfogadta. Erre tekintettel az új szakértő kirendelésére tett alperesi indítványt a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján mellőzte.

A felperes a keresetét a bíróság az alábbiak szerint találta alaposnak.

Háztartási és ház körüli kisegítés címén a felperes keresetlevelében 2013. december 1. napjától havonta összesen 20.000 forint járadék megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Ezen kereseti kérelmét 25. sorszám alatti előkészítő iratában havi 30.000 forintra emelte fel, majd azt havi 25.150 forintra szállította le és a bíróság a leszállított összegben találta alaposnak a keresetet.

A balesetből eredő keresetvesztésre tekintettel 25. sorszám alatt keresetét a felperes 2015. november 1. napjától kezdődően havi 49.568 forint iránt terjesztette elő, ezen keresetét a 2016. június 27-én megtartott tárgyaláson havi 18.588 forintra szállította le és a bíróság a leszállított összegű keresetet találta alaposnak.

A felperes közlekedési többletköltség címén keresetét 2016. február 1. napjától kezdődően havi 10.000 forint iránt terjesztette elő, mely kereseti kérelmét a bíróság elutasította.

A felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét 4.400.000 forint iránt terjesztette elő, amely kereseti kérelmet a bíróság alaposnak talált.

A kamatkövetelések a Ptk. 360. § (1) bekezdésére tekintettel a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján volt alapos.

A fentiek alapján a Pp. 24. § (1) bekezdése és a Pp. 24. § (2) bekezdés a./ pontja alapján a per tárgyának értéke összesen 5.474.816 forint volt. Ebből, a keresetleszállítást pervesztességként elszámolva, a felperes 90 %-os mértékben lett pernyertes, így a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a perrel felmerült költségeinek megtérítésére ilyen mértékig tarthatott igényt.

A perrel kapcsolatban a felperesnek jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján megállapított ÁFA-val növelten 347.651 forint ügyvédi munkadíja merült fel, melyből pernyertessége alapján 312.885 forint megtérítésére tarthatott igényt.

Az alperesnek a perrel kapcsolatban jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján megállapított ÁFA-val növelten 347.651 forint ügyvédi munkadíja merült fel, melyből pernyertessége alapján 34.765 forint megtérítésére tarthatott igényt.

A fentiek alapján az alperes a felperes felé 278.120 forint perköltség megfizetésére köteles.

A perben feljegyzett illeték és perköltség viselésére a felek pernyertességük és pervesztességük arányában kötelesek a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A járadékra vonatkozó rendelkezések a Pp. 231. § a./ pontja alapján előzetesen végrehajthatóak.

Pécs, 2016. szeptember 28.

dr. Tóth András s.k.
bíró